

REGERINGSRÄTTENS BESLUT

Mål nr
2389-07

meddelat i Stockholm den 15 maj 2009

KLAGANDE

AA

Ombud: BB

MOTPART

Försäkringskassan
103 51 Stockholm

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Kammarrätten i Stockholms beslut den 19 januari 2007 i mål nr 5259-06

SAKEN

Sjukpenning; fråga om prövningstillstånd i kammarrätten

REGERINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Regeringsrätten upphäver det överklagade beslutet och meddelar AA prövningstillstånd för prövning i Kammarrätten i Stockholm av hennes överklagande av Länsrätten i Stockholms läns dom den 31 maj 2006 i mål nr 27109-04. Handlingarna överlämnas till kammarrätten för fortsatt handläggning.

Dok.Id 71115

Postadress
Box 2293
103 17 Stockholm

Besöksadress
Wallingatan 2

Telefon
08-561 676 00
E-post: regeringsratten@dom.se

Telefax
08-561 678 20

Expeditionstid
måndag – fredag
09:00-12:00
13:00-15:00

BAKGRUND

AA var ledig från sitt arbete för vård av barn och uppbar föräldrapenning. Försäkringskassan avslog en begäran från henne om sjukpenning för tiden den 21 maj – den 31 oktober 2004. Försäkringskassan motiverade sitt beslut med att uppgifterna i ärendet inte visade att hennes förmåga att vårda barn var nedsatt med minst en fjärdedel på grund av sjukdom.

AA överklagade hos Länsrätten i Stockholms län. Hon yrkade att länsrätten skulle hålla muntlig förhandling i målet och att hon skulle höras om sin arbetsförmåga. Länsrätten ansåg att muntlig förhandling inte behövdes och avslog hennes överklagande genom en dom den 31 maj 2006 (mål nr 27109-04).

I kammarrätten, dit AA överklagade, hävdade hon att länsrätten hade gjort sig skyldig till ett grovt fel genom att inte hålla muntlig förhandling och att målet därför borde återförvisas till länsrätten. Genom det nu överklagade avgörandet beslutade kammarrätten att inte meddela prövningstillstånd.

YRKANDEN M.M.

AA yrkar sjukpenning. Hon anför följande. Länsrätten begick ett grovt rättegångsfel genom att pröva målet utan att hålla muntlig förhandling. Kammarrätten borde ha meddelat prövningstillstånd för att rätta till felet.

Försäkringskassan medger att AA beviljas prövningstillstånd för prövning i kammarrätten och anför följande. I målet hade en muntlig förhandling närmare kunnat belysa om – och i så fall i vilken omfattning – AAs förmåga att vårda sitt barn var nedsatt på grund av sjukdom. Kammarrätten borde med hänsyn härtill ha beviljat prövningstillstånd.

SKÄLEN FÖR REGERINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Enligt 34 a § andra stycket förvaltningsprocesslagen (1971:291), FPL, meddelas prövningstillstånd i kammarrätten om det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas av högre rätt (punkt 1), anledning förekommer till ändring i det slut till vilket länsrätten kommit (punkt 2) eller det annars finns synnerliga skäl att pröva överklagandet (punkt 3).

Målet rör i sak frågan om AAs arbetsförmåga varit nedsatt med minst en fjärdedel på grund av sjukdom.

Enligt 9 § tredje stycket FPL ska muntlig förhandling hållas i länsrätten om en enskild part begär det och förhandlingen inte är obehövlig och inte heller särskilda skäl talar mot det. Av förarbetena till lagen framgår att domstolen bör ta stor hänsyn till en parts önskemål om muntlig förhandling. Frågan om en muntlig förhandling är obehövlig eller inte bör i första hand bedömas mot bakgrund av den utredning som finns i målet. Även andra faktorer kan tillmätas betydelse, t.ex. att målet är mycket viktigt för den enskilde och att han eller hon genom förhandlingen kan få en bättre förståelse för innebörden av det blivande avgörandet i målet (prop. 1971:30 Del 2 s. 537).

Enligt artikel 6 i Europakonventionen gäller bl.a. att var och en ska ha rätt till en offentlig förhandling inför en domstol vid prövningen av hans eller hennes civila rättigheter och skyldigheter. Rätten till sjukpenning är sådan civil rättighet som omfattas av artikeln.

AA har i Regeringsrätten, liksom i kammarrätten, hävdatt att länsrätten borde ha bifallit hennes yrkande om muntlig förhandling och att hon borde ha hörts om sin nedsatta arbetsförmåga. Enligt Regeringsrättens mening

BESLUT

Mål nr
2389-07

skulle en muntlig förhandling – med den muntliga bevisning som AA åberopade – ha gett ett bättre underlag för länsrättens bedömning av målet.

Därför har det inte varit obehövt att hålla muntlig förhandling. Det har inte heller kommit fram några särskilda skäl mot att göra det. Kammarrätten borde alltså ha meddelat prövningstillstånd enligt 34 a § andra stycket 3 FPL.

Sten Heckscher

Eskil Nord

Carina Stävberg

Peter Kindlund

Anna-Karin Lundin

Kaija Hultquist

Föredragande regeringsrätts-
sekreterare

Avd. I

Föredraget 2009-04-29